

Den fg. justitsminister (Erling Jensen):

Selv om det tilkommer statsministeren, tror jeg da godt, jeg kan tillade mig på hans vegne at bekræfte det.

Maigaard (SF):

Jeg forstod den fg. justitsminister sådan, at regeringens grundstandpunkt var, at en blokade er en blokade, uanset hvor den finder sted. Det er et klogt standpunkt. Så går jeg ud fra, at følgen må være, at blokader skal behandles ens.

Nu har vi jo fået at vide af det materiale, der er sendt til folketinget, hvordan blokaden på Info er blevet behandlet. Bl. a. har vi set, at politiets efterretningstjeneste har beskæftiget sig med spørgsmålet om den faglige blokade. Jeg skal derfor spørge regeringen, om den har bedt politiets efterretningstjeneste om også at beskæftige sig med fiskeriblokaden.

Den fg. justitsminister (Erling Jensen):

Som jeg havde lejlighed til også som fg. justitsminister for en uge siden at meddele, havde regeringen heller ikke bedt efterretningstjenesten om at undersøge noget andet, men efterretningstjenesten havde i en given situation været spurgt og havde svaret.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af Erlendsson (FP) til forsvarsministeren:

„Hvilke forholdsregler har ministeren taget eller agter at tage for at sikre en rolig afvikling af fristaden Christiania inden den 1. april 1976 som besluttet af folketinget?“ (Spm. nr. 116).

Skriftlig begrundelse.

I et møde med ledende christianitter lørdag den 15. november har disse bedt mig bringe dette spørgsmål frem til besvarelse i folketinget, idet de frygter, at en utilstrækkeligt forberedt afvikling vil kunne føre til voldelige konfrontationer med personbeskædigelser og eventuelt død til følge.

Erlendsson (FP):

I lørdags havde jeg som så ofte før lejlighed til at tale med ledende folk fra fristaden

Christiania; måske udtrykker jeg mig forkert, når jeg siger ledende folk, for spørgsmålet er, hvor meget de leder, men jeg kunne så ændre det til toneangivende folk, toneangivende over for offentligheden igennem medierne, denne gang var det gennem fjernsynet.

Mødet forløb meget fornøjeligt både for åben skærm og bagefter. Jeg kan sige for min egen del, at jeg synes meget godt om folk, der udtaler sig åbent om deres synspunkter og uden omsvøb, og ingen kan i hvert fald klage over, at nogen af deltagerne i denne debat, som vi havde derude, på nogen måde gjorde en røverkule af deres hjerte. Derfor mener jeg også, at jeg kan konstatere, at indstillingen hos christianitterne nu er den, at de så småt er ved at indstille sig på, at folketingets beslutning om arealets rømning for beboerne inden den 1. april næste år er uigenkaldelig og vil blive gennemført. Det synes jeg er glædeligt.

Jeg synes også, at der derfor er grund til at lægge vægt på, at de samtidig ytrede ængstelse for, at en dårligt forberedt afvikling af området kunne føre til voldelige konfrontationer, som kunne medføre personskader, og Per Iversen Løvetand sagde det så kraftigt, at der kunne komme dødsfald ud af det. Derfor har jeg stillet mit spørgsmål til forsvarsministeren: hvilke forholdsregler er der taget eller vil der blive taget for at sikre en rolig afvikling af Christianiaområdet?

Den fg. forsvarsminister (Erling Jensen):

Efter at folketinget den 10. april 1975 traf beslutning om, at der straks skulle påbegyndes forhandlinger om afviklingen af Christiania, så den kan være afsluttet senest den 1. april 1976, har der været ført en række drøftelser med bl.a. Christianias beboere, Københavns kommune, socialministeriet og miljøministeriet. Under drøftelser med beboerne har forsvarsminister Orla Møller og hans embedsmænd hver gang opfordret dem til at fremsætte forslag til alternative løsninger i forbindelse med Christianias rømning senest den 1. april 1976, idet der samtidig er givet tilsagn om, at man ville formidle de fornødne kontakter til de berørte myndigheder. Beboerne har dog ikke reageret på disse opfordringer, for-